594/00

Den 15. maj 2000 blev i sag nr. 51.539:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxx xxx xxx
xxxx xxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et ulykkestilfælde, som overgik klageren 3/3 1989.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at der ved anmeldelsen i 1999 var indtrådt forældelse.

Af klagerens skadeanmeldelse dateret 28/6 1999 fremgår bl.a.:

"**Ulykkestilfælde** Skadeårsagen bedes besvaret med en klar beskrivelse af de omstændigheder, der fremkaldte skaden. Ved færdselsuheld bedes rids indtegnet eller vedlagt.
Under fodboldtræning bliver jeg ved nærkamp skubbet omkuld af en modspiller. Da jeg tager fra går skulderen af led første gang. Efter dette sker det hyppigere og hyppigere, hvorefter jeg i 1992 bliver opereret 1. gang. Efter genoptræning bliver jeg betragtet 100% OK, og får grønt lys til at fortsætte med idræt (fodbold, volley og tennis). Primo 1998 går skulderen af led igen ved fodbold. Igen opereres der, men her konstateres bl.a. … at jeg ikke igen kan dyrke idræt.

...
Hvilken dato blev De taget under lægebehandling. 3. marts 1989 ..."

Klageren har fremlagt diverse journaludskrifter, bl.a. epikrise dateret 20/2 1992 fra ortopædkirurgisk afd., Svendborg Sygehus, hvoraf bl.a. fremgår: "Patienten indlagt via ven-

teliste til udredning for habituel hø.-sidig overarmsluksation. Patienten har haft i alt 15 luksationer. I generel anæstesi undersøges skulderleddet, og man finder tydelig forreste løshed. Man finder således indikation for forreste plastik. Patienten ønsker ikke foretaget indgrebet nu p.g.a. skolegang, forestående eksamen. Patienten bliver indkaldt efter sommerferien mhp. ovennævnte indgreb. Dagen efter undersøgelsen udskrives pt. velbefindende med ro i armen."

Klageren blev herefter opereret senere i 1992.

I 1998 konsulterede klageren atter læge, og af journaludskrift dateret 6/5 1998 fra ortopædkirurgisk ambulatorium fremgår bl.a.: "I 1992 opereret med Banchartoperation plus kapselplastik i højre skulder pga. recidiverende skulderluksation. Pt. syntes, at operationen havde god effekt. Der har dog været enkelte gange med subluksationsfornemmelse. Er bankansat men aktiv med tennis og volley-ball. I januar mdr. haft i alt 4 tilfælde, hvor han havde fornemmelse af, at skulderen gik ud af led. Ved det ene tilfælde blev skulderen fastlukseret i et halvt minuts tid, før han selv kunne reponere skulderen, dette skete under volley-ballspil. Desuden har der været et enkelt natligt tilfælde med hurtig reponeret luksation eller subluksation. Siden da har pt. holdt pause med volley-ballspillet og ikke haft de store gener fra skulderen. Han genkender dog mønsteret fra 1992 med stigende instabilitet, der til sidst nødvendiggjorde operation. **OBJEKTIVT** Der er ubehagfornemmelse og lette smerter ved prøve for forrest instabilitet. Pt. spænder og nogen subluksation kan ikke fremkaldes. Der er normal bevægelighed i skulderen. Udadrotation 80°. Vi håber på, at vi kan undgå fornyet operation for skulderluksation. Skal afholde sig fra volley-ballspil. Må gerne gå i gang med lidt motionstennis under kontrollerede former. Henvises til fysioterapi på Ringe Sgh. med henblik på instruktion i stabiliserende skulderøvelser og kortvarige fysioterapeutisk ledetræning. Kontrol her om 3 mdr. Såfremt der er tiltagende instabilitetssymptomer, er der indikation for artroskopi og evt. reoperation."

Klageren blev reopereret 30/11 1998.

I selskabets skrivelse af 5/10 1999 til klageren hedder det bl.a.: "Vi har i juli 1999 modtaget anmeldelse om skaden, der skete den 03.03.1989. Vi må desværre afvise kravet

om erstatning som værende forældet. Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 om forældelse, skal enhver skade anmeldes til forsikringsselskabet inden 5 år efter kravets forfaldstid. Kravet er forfaldent, når tilstanden efter skaden må anses for at være stationær. Efter de oplysninger vi har modtaget i sagen, har vi vurderet, at tilstanden efter ulykken har været stationær senest ved udgangen af 1989. Stationærtidspunktet er det tidspunkt, hvor det efter en lægelig vurdering må antages, at yderligere bedring ikke længere kan forventes. Der tages ikke hensyn til, om der senere sker en forværring af helbredstilstanden. Ved flere behandlingsforløb indtræder stationærtidspunktet, når det første behandlingsforløb er afsluttet. Ulykkestilfældet skulle derfor være anmeldt til os inden udgangen af 1994 i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29. Endvidere fremgår det af Forsikringsaftalelovens § 29, at krav også forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, hvor fordringshaver fik kundskab om kravet om at det er forfaldet. Det fremgår af de lægelige oplysninger, at De blev opereret i skulderen i 1992, hvorfor De senest på dette tidspunkt må have kundskab om, at De havde et krav. Efter den 2-årige forældelsesregel, skulle De have anmeldt ulykkestilfældet senest inden udgangen af 1994, hvorfor kravet er forældet."

Over for nævnet har selskabet bl.a. anført, at dets lægekonsulenten har vurderet, at tilstanden efter skaden vart stationær ved udgangen af 1989. Endvidere har selskabet anført, at klageren i 1992 havde haft 15 luksationer, hvorfor han allerede på dette tidspunkt må have haft kundskab om, at han havde et krav mod selskabet.

Klageren har hertil i skrivelse af 15/11 1999 anført: "Jeg har i denne sags forbindelse været i kontakt med den sekretær, der repræsenterer lægen der opererede mig i dec. 1998, L.B.S. Hun finder det som mig mærkværdigt at Tryg-Balticas lægekonsulent vurderer at min skade er stationær efter første behandling, hvilket jeg har gjort opmærksom på i såvel min skadesanmeldelse som i det senere forløb. Jeg mener faktisk at det faktum at jeg efter min første skulder operation og den efterfølgende genoptræning får et klart signal om at jeg igen kan foretage mig hvad jeg vil med min skulder ikke gør min situation stationær før jeg her i sidste omgang får den modsatte besked. Det ryster mig derfor en hel del at Tryg-Baltica på dette ret vigtige punkt vælger at lade Deres lægekonsulent vurdere dette uden på nogen måde at forsøge at få klarlagt situationen i samråd med hverken min operationslæge eller de fysioterapeuter der har været mig tilknyt-

tet i den efterfølgende genoptræning. Jeg håber så sandeligt at disse 'vurderinger' er gjort udfra et tilstrækkeligt indhentet materiale som det jo altså også er pålagt Tryg-Baltica at indhente. Desuden er såvel jeg selv som de instanser indenfor sygehussektoren jeg har haft kontakt til aldeles forundret over at der ikke har været påkrav om en undersøgelse fra en såkaldt uvildig part der ville kunne give en afgørelse på det vigtige omkring stationærtilstandens indtræden."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder at kunne lægge til grund, at klagerens krav var forfaldet i 1992. Da kravet herefter som anført af selskabet var forældet i 1997 efter den 5-årige forældelsesfrist, jf. forsikringsaftalelovens § 29,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen